

БОГ ЈЕ ОНАЈ КОЈИ ОПСКРБУ ДАЈЕ И ЧИНИ ДА СВЕ ОПСТОЈИ

الله هو المقيت الرزاق

<Српски – Serbian – صربي>

Абдул-Мецид Азиз Ез-Зиндани

عبد المجيد بن عزيز الزنداني

Превод:

Амра Дацић

Рецензија:

Љубица Јовановић

ترجمة: عمرة داتسيتش

مراجعة: يوفانوفيتس ليوبيتسا

Бог је Онај Који опскрбу даје и чини да све опстоји

Узвишени Бог је казао:

„Нека човек погледа у храну своју: Ми обилну кишу спуштамо, затим земљу пукотинама расецамо и чинимо да из ње жито израста, и грожђе, и поврће, и маслине, и палме, и баште густе, и воће и пића на уживање вама и стоци вашој.“ (Кур'ан, 80:24-32)

Ми и храна

Сваки човек је до јуче био мало дете, па одакле је порасло његово тело?

Одакле је овом људском бићу које се покреће пред тобом дошла покретачка снага која покреће његове делове тела?

Одакле је дошло ово очигледно здравље код људи?

Један брз и кратак осврт даће одговор на то:

Храна је та која развија децу, прожима тела покретачком енергијом и која ради на томе да их одбрани од болести.

Да ли, заиста, храна све то чини по свом самосталном руковођењу и предодређењу, или то храна чини само по руковођењу и предодређењу Онога Ко је створио храну? Да погледамо: **"Нека човек погледа у храну своју"**

Уочићемо да је за развој тела, његово покретање и његову одбрану од болести потребан непрестани доток одређених количина материја у

унутрашњост сваке ћелије у телу. Те материје су следеће: беланчевине (протеини), соли, супстанце за раст и развој, масти, витамини и вода. Свака ћелија има потребу за непрестаним излучивањем остатака хемијских процеса као и њених отпадака, јер иначе би је ти остаци и отпади уништили.

Велика питања

Пред нас се постављају три велике загонетке:

1. Како долазимо до ових специфичних материја које омогућавају ћелијама нашег тела да се хране?
2. Одакле нам огромне количине ових супстанци које непрестано задовољавају потребе сваке од милион милиона ћелија у људском

организму? Затим, одакле свим људским потомцима, а исто тако и свим животињама, непрестана храна за сваку ћелију у сваком телу? Заиста постоји огромна потреба за количинама одговарајућих хранљивих супстанци које ће непрестано пристизати за исхрану ћелија.

3. Како је могућа опскрба сваке ћелије у људском организму свим овим материјама, без обзира да ли је та ћелија била усред мозга, у омотачу бубрега, у унутрашњости срца, у коштаном сржи или пак у површинском слоју коже? Колико само постоји милијарди главних, споредних и влакнастих цевчица које требају да опскрбе сваку ћелију у људском организму?

Ово су велики проблеми и без проналажења решења за њих, ми бисмо умрли, као што би умрло и свако живо биће.

Где је решење и ко ће да га понуди?

Први проблем састоји се у проналажењу одговарајућих материја за исхрану ћелија, а те материје су:

- ☐ аминокиселине (протеини);
- ☐ шећери (храна богата скробом);
- ☐ масне киселине и глицерини (масне творевине);
- ☐ витамини.

Све ове супстанце не могу да се самостално нађу нигде на земаљској кугли, како бисмо могли да одемо до тог места и да узмемо онолико колико нам је потребно.

- Соли (ни ове супстанце не могу да се нађу самосталне, него их налазимо помешане са другим супстанцама);
- воду можемо да нађемо самостално у бунарима, изворима, рекама и подземним водама.

Где можемо да нађемо све ове материје неопходне за наш живот?

Већину претходно наведених материја можемо да нађемо у облику сложених састојака у различитим биљкама или месу животиња које се хране овим биљем, или у животињама које се хране само биљкама. Основни извор - сировине - за наведене материје су ове биљке које покривају земљину кору.

Сировинске материје које се налазе у биљкама углавном нису погодне за директну исхрану телесних ћелија. Ово

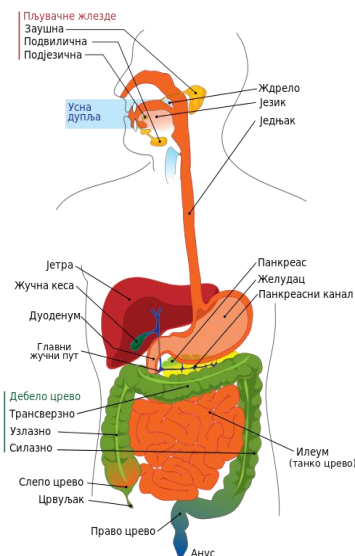
подстиче на нови проблем, а то је: потреба за посебним апаратима и посебним материјама које ће да добављају ове сировинске материје и који ће да их преобразују у одговарајуће материје које су потребне за исхрану ћелија.

Специјалне материје које припремају сировине у одговарајућу храну за тело су:

- ензими: пепсин, ренин, трипсин и ербицин, који служе за претварање протеинских материја у аминокиселине које су погодне за исхрану ћелија. Постоје и други ензими који служе за претварање скробних и масних материја у шећер, масти и глицерин. Где да нађемо све ове специфичне хемикалије у одговарајућој количини?

Који је то апарат који ће да уради то претварање? Нећемо дуго да се бавимо овим материјама (ензимима), као ни апаратом који претвара сировинску храну у одговарајућу храну за ћелије, јер је одговор на то у нама самима. Ове специфичне хемијске материје присутне су у нашој пљувачки, желуцу и цревима. Биле су створене за нас и посебне ћелије (жлезде) још док смо били у мајчиним утробама, како би производиле ове материје у одговарајућим количинама.

Апарат за претварање јесте дигестивни систем у којем се налазе ове жлезде које луче ензиме за пробаву. То је савршен и прецизан систем који је приправан за обављање своје

функције у циљу тачности и прецизности, док смо били ембриони у утробама мајки. Једна од прецизности израде овог апарата је и та да твој желудац лучи ензиме који растварају месо, иако је желудац од меса, прекривен је опном која забрањује долазак ових растопивих ензима до желуца.

Ми и биљке

Дакле, извор наше сировинске хране јесте биљка, а извор хемијских дигестивних материја, које разграђују сировинску храну и претварају је како би била одговарајућа за наше ћелије су заправо жлезде које луче ензиме, који су присутни у дигестивном систему, који је мудро створен, док смо ми још увек били ембриони и док смо се хранили из мајчине крви.

Изградња хране у биљци и њено размножавање

Сазнали смо како ћелије у нашим организмима долазе до одговарајуће хране. Оне долазе до хране на тај начин што узимају сировинску храну из биљке и пробављају је специјалним материјама у нашем дигестивном систему. Преостаје нам друго питање, а то је: Одакле биљкама огромне, неопходне количине које су потребне за исхрану сваког живог створења?

Хајде да мало разматрамо и размишљамо о нашој храни. Како је Милостиви и Онај Који опскрбу даје дао решење овог питања:

1. Семенке (биљне основе): до семенки и биљних основа долазимо из претходних биљака, а до претходне биљке из семенки и биљних основа, и све тако док се не суочимо са првим

кореном за ове разноврсне биљке. Уочићемо лепоту у њеном поновном стварању сваки други пут, као и њено умножавање у огромним количинама које су довољне за потребе сваког ко се храни биљкама.

Узвишени је казао:

„Дали смо да из ње (земље) ниче разноврсно прекрасно биље, да би размислио и опоменуо се сваки човек који се Господару своме обраћа. Ми са неба спуштамо воду као благослов, и чинимо да, уз помоћ њену, ничу вртови и жито које се жање.“ (Кур'ан, 50:7-9)

Сировинске материје

1. Земља.

У изобиљу има добре земље за земљорадњу и то у огромним

количинама које су довољне за сва жива створења.

Узвишени Бог је казао:

„Зар они не виде како чинимо да из земље ниче сваковрсно биље племенито? То је, заиста, доказ, али већина њих не верује.“ (Кур'ан, 26:7-8)

2. Вода.

Створитељ је у изобиљу дао воде - без које не може ништа ни да расте - у количинама које су довољне свим живим створењима. Он нам је њено коришћење олакшао, па је узимамо из текућих река или извора, бунара или из подземних вода које су похрањене близу површине Земље. Основа ових вода су кише које се непрестано спуштају из облака на Земљу, у просеку 16 милиона тона у свакој секунди. Из милости Онога Који спушта кишу, она се спушта у огромној

количини у облику малих капљица које не штете растињу, нити људима, а ни животињама. Ти облаци су, у ствари, покретне воде које покреће ветар изнад мора према копну, где се налазе семенке и земља.

Узвишени Бог каже:

„Како они не виде да Ми гонимо кишу у оголелу земљу, и чинимо да, уз помоћ њену, ниче растиње којим се храни стока њихова, а и они сами - па зашто неће да виде?!“ (Кур'ан, 32:27)

3. Ваздух.

Без ваздуха не може да расте ниједна биљка на земаљској кугли. Одговарајући део ваздуха за производњу хране јесте угљендиоксид који излази из наших организама, као и из сваког животињског организма. На овај начин човек и животиња су извори једне од

сировинских материја неопходне за производњу хране. Једна од специфичности стварања и Божијег одређења јесте и та, да ако би угљендиоксид остао у ваздуху, угушила би се сва жива створења. Али, биљке га непрестано узимају и нама дају кисеоник у замену за оно што смо потрошили у нашим организмима.

4. Сунчева светлост.

И последња сировинска материја је сунчева светлост, коју узимају биљке од Сунца преко зелене материје (хлорофила), која се налази у биљним ћелијама, која је одговарајућа за живот и које има у довољним количинама на земаљској кугли. Када би се Сунце удаљило од нас пола садашње раздаљине, смрзло би се све биље и сва жива створења, а када би се приближило

за пола садашње удаљености сва жива створења била би спаљена.

Узвишени Бог каже:

„И даје вам да се користите Сунцем и Месецом, који се стално крећу.“ (Кур'ан, 14:33)

5. **Зелене фабрике у биљкама.** У биљци се налази једина фабрика у коју се уносе ове сировинске материје (земљане соли, вода, ваздух, сунчева светлост) из којих се производи шећер, који се, затим, прерађује у различите хранљиве материје: шећере, масноће, протеине, витамине. До свега овога долази се уз помоћ специјалних састојака ензима и прецизно одређених хемијских процеса. Ове зелене фабрике су, у ствари, мале зелене тачкице које плове у неким биљним ћелијама, а посебно у ћелијама листова. Биљке

производе из ових зелених фабрика огромне количине које су довољне за изградњу сировинских материја, а потом довољно одговарајуће хране за исхрану свих живих створења. Узвишени Бог је казао:

„Он воду са неба спушта, па Ми онда чинимо да помоћу ње ничу све врсте биља и да из њега израста зеленило, а из њега класје густо, и из палми; из заметка њиховог, гроздови које је лако убрати, и вртови лозом засађени, нарочито маслине и шипци слични и различити. Посматрајте, зато, плодове њихове кад се тек појаве и кад зрију. То је, заиста, доказ за људе који верују.“ (Кур'ан, 6:99)

Долазак сировинских материја у фабрику

Ако знамо да се фабрике хране у биљкама групишу у листовима и њиховим зеленим деловима, на нама је сада да спознамо да су овим фабрикама неопходне сировинске материје. Исто тако потребан им је и одређени систем, поредак и уређење на основу кога би долазиле ове сировинске материје до зелених фабрика. Како је Створитељ дао решење овог проблема?

1. Вода: Сазнали смо већ како вода долази у земљу и напаја је.

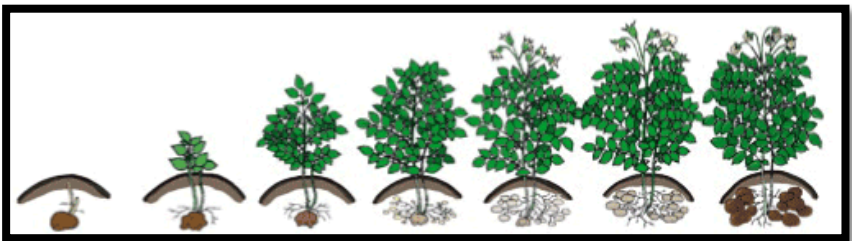
2. Соли: Растварају се соли које се налазе у земљи формирајући водени раствор од воде и соли. Коренске црпке које се налазе у биљним семенкама апсорбују воду и соли које су растопљене у њој, помоћу снаге коју је поставио Узвишени Бог а назива се

осмотски притисак. Ове коренске сисаљке (коренска влакна) проводе воду и растворене соли до специјалних цевчица које се налазе у корењу које су припремљене за пријем воде и соли, и њихово подизање до свих делова биљке, тако да дође у најмање делове мале зелене фабрике.

3. Ваздух: Ваздух улази у биљне фабрике кроз мале отворе који су савршено постављени и распрострањени по површинском слоју лишћа. Створио је Створитељ, слављен нека је, две или више ћелија које су чувари, које имају функцију вратара који отварају и затварају по једном одређеном реду и када је то потребно.

4. Светлост: Она директно долази до зелених фабрика распрострањених по деловима биљке широм земаљске кугле. Стално придржавање положаја биљке пропорционално је са овом потребом

откако је изашао тај део биљке (клица) из растуће семенке, који подиже навише земљу и прашину, а не наниже као што то чини други део који ће да постане корен. Овај први део носи са собом основне, горње биљне делове као што су: чланци, гранчице, листови, цветови, плодови. Носилац листова не греши у свом правцу кретања, као што не греши ни део који ће да постане корен, чак и када би семенка била постављена наопако. Носилац зелене фабрике, заиста, зна свој пут који увек иде навише где се налази сунчева светлост.

Производња и складиштење

Плодови

Након што сировинске материје стигну у фабрику, а ту се не налази једна или две фабрике, него милијарде фабрика које производе најзначајнији и највреднији производ на свету. То је јединствен производ из јединствене фабрике која је у стању да произведе протеине, скроб, масноће, витамине, соли из воде, угљендиоксид.

У добру страну ове фабрике спада и то да она ради без икакве буке и ометања, да ова фабрика чини непрекидне, дуге, хемијске процесе у једном постепеном, повезаном ланцу како би се дошло до производа, а то су укусни и сласни плодови који нису ништа друго до складишта у којима је ускладиштена храна.

Дошли смо до тога да можемо да поберемо ове плодове и отворимо ова складишта како бисмо се нахранили као што се храни свако живо створење оним што му је Бог одредио као храну у биљкама.

Трећа загонетка

Сазнали смо како су решене претходне две загонетке: загонетка припреме специфичних материја за исхрану ћелија и загонетка непрестаног осигуравања ових материја у огромним количинама. Преостала нам је трећа загонетка, а то је: како је могућ долазак ових материја до сваке ћелије у људском организму, без обзира да ли се она налазила усред мозга, у омотачу бубрега или у површинском слоју коже? Јер нема значаја за осигурање одређених материја без њиховог доласка до одредишта.

Свако паметан треба да зна да је Бог, Онај Који му даје опскрбу и Који је његов Издржаватељ и Милостиви, припремио савршене апарате који међусобно сарађују у решењу ове загонетке.

Прво: Дигестивни систем

Дигестивни систем јесте систем који почиње устима без којих никад не би ушла храна у унутрашњост у којој се откида храна (сировине) на мале комадиће, зубима који се покрећу уз помоћ мишића за жвакање. Ови комадићи се, затим, самељу како би олакшали варење. Варење деломично почиње уз помоћ пљувачке коју луче специјалне жлезде присутне у устима и које помажу својом еластичношћу при спуштању залогаја. У току свог проласка до желуца језик преврће храну у устима

како би довршио њено сједињење са пљувачком, затим се спусти залогај до једњака.

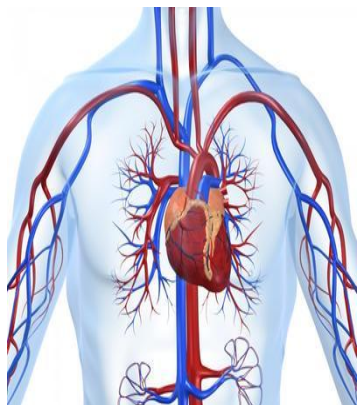
Мишићи за жвакање

Залогај се, затим, спушта у грло где му језик гркљана (ресница) отвара врата једњака и затвара врата душника. Залогај се спушта у желудац стезањем и опуштањем мишића једњака. Служаве лучевине које се луче у једњаку, исто тако, помажу му при спуштању до желуца. У желуцу се наставља процес пробаве (варења), где се храна претвара у течност која се назива "желудачни сок", пред којим се отварају врата желуца и који се управља према дванаестопалачном цреву где се наставља процес пробаве, који је, заправо, претварање сировинских материја из хране у одговарајућу

материју за исхрану телесних ћелија. Ова материја одатле наставља пут до црева где се употпуњава завршни део пробаве, и ту беланчевине постају аминокиселине, скробне материје постају шећер, а масне материје постају масним киселинама и глицерином. На овај начин храна постаје доступна за апсорпцију путем длачица, које се налазе у цревима, и за даље кретање крвотоком. У крвотоку се непрестано врши кружно кретање крви у свим деловима и тачкама тела. Ове се материје кружењем допремају до посебног места које му је одређено у телу. Стога ово кретање врши се и кроз црева, као и кроз желудац, једњак и уста. Али храна се узима само из црева након што је завршен процес пробаве, или другачије речено: након пробаве храна пролази кроз крвоток уз помоћ длачица које су

постављене на одговарајућа места у којим се врше све реакције и преобразбе.

Овај кружни систем има централну пумпну станицу, а то је: срце које шаље ову крв која непрестано кружи. Ти сада можеш да ставиш своју руку на срце како би осетио његов рад при слању ове крви која кружи да би је поново прихватило. Све се то дешава у највећој "прометној" мрежи на Земљи.

Треће: Лимфни систем

Хранљиве материје које су прешле из црева у крв и које је срце послало кружним крвотоком до сваке тачке у телу, заробљене су унутар крвних влакана. Ове хранљиве материје су,

заиста, прешле један дуг пут од зелене фабрике у биљци све док нису дошле у близину ћелије. Али ова храна још увек није унутар ћелије јер зид крвних влакана забрањује прелазак из влакна у ћелију. Издржаватељ, Онај Који опскрбу даје, створио је решење и за овај проблем, стварањем лимфног система док смо ми још били ембриони у мајчиним утробама. Овај систем који први лимфу врши посредништво између крвних влакана и ћелија, на тај начин што филтрира храну из крвног влакна у течност која повезује крвна влакна и ћелије, а то је "лимфа", течност која повезује ове хранљиве материје до ћелија, узима отпатке и преостале материје из ћелије и предаје их крвним влакнима која их преносе до система за одстрањивање, који је за то припремљен.

Четврто: Систем екскреције

Претходни процес производње који се обавља у телу или у унутрашњости ћелија, оставља иза себе отпатке и остатке. Када се не би одстранили ови отпаци и остаци, човек би био изложен пропасти. Стога је Милостиви, Онај Који опскрбу даје, створио посебан систем који врши процес одстрањивања ових преосталих материја од којих нема никакве користи. Процес екскреције почиње у дебелом цреву које носи остатке хране, који се нису растворили у ензимима за пробаву, и одстрањује их као фекалије кроз анални отвор. Плућна крила одстрањују угљендиоксид и водену пару која се ствара приликом производње и изградње у ћелијама. Што се тиче знојних жлезда, које се налазе у кожи, из њих излази со и вода. Бубрези су спојени са мокраћоводом, мокраћним мехуром и мокраћним каналима кроз

које се ослобађа мокраћна киселина и вода из крви, па излази напоље кроз мокраћни канал.

Пето: Нервни систем

У људском организму постоји и нервни систем који контролише кретање и постројење сваког од претходних процеса, као и било којег другог телесног и духовног процеса.

РАЗМИШЉАЈТЕ, О ВИ КОЈИ СТЕ РАЗУМОМ ОБДАРЕНИ!

Ко је одредио сировинске материје у довољним количинама које су довољне потребама сваког живог бића? Ко је одредио количине ових материја које одговарају ономе ко живи од њих? Ко је створио ове сировинске материје: семенке, воду, плодну земљу за узгајање,

сунчеву светлост, угљендиоксид, зелене фабрике? Ко их је у обиљу дао? Шта би се догодило да је Земља створена без једне од претходних материја?

Узвишени Бог је казао:

„Он је непомична брда по њој створио, и благословљеном је учинио, и производе њене на њој одредио, све то у четири временска раздобља ово је објашњење за оне који питају.“
(Кур'ан, 41:10)

Када би се повећала дебљина горњег слоја Земље за неколико километара, потрошио би се кисеоник који је сада присутан, за стварање додатног слоја Земљине коре и тада не би било ни биља, ни животиња, а ни угљендиоксида.

У води у целом свету налази се 88,8% кисеоника, а остало је водоник. Да се количина водоника дупло повећала

приликом отцепљења Земље, тада не би било кисеоника и вода би прекривала сваку тачку Земље.

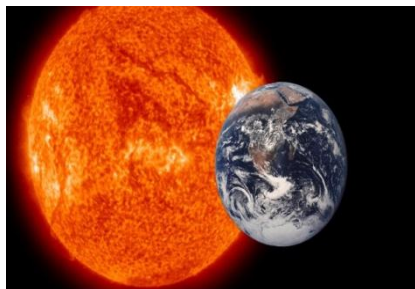
Када би се дан продужио за десет садашњих дужина, Сунце би спржило све биљке на Земљи, па ко је тај ко је одредио дужину ноћи и дана на Земљи управо онолико колико је потребно за живот?!

Требамо да знамо да је на неким планетама дан десет пута дужи него код нас, а на неким је, у одређеним њиховим деловима, стално дан, а на неким стално ноћ.

„Реци: 'Шта ви мислите ако би Аллах дао да вам ноћ потраје вечно, до Судњег дана, који бог би вам, осим Аллага, светло дао? Зар не чујете?'
Реци: 'Шта ви мислите ако би Аллах дао да вам дан потраје вечно, до Судњег дана, који бог би вам, осим

**Аллаха, ноћ дао да у њој смирај
нађете?' Зар не видите?"** (Кур'ан,
28:71-72)

Ко распоређује
кретање Земље око
Сунца, водећи рачуна
о Сунчевом зрачењу
у оноликој мери
колико је то

потребно биљкама и свему живом што је
на Земљи? Када би се Сунце удаљило од
нас за пола удаљености која је између
нас и Сунца, заледило би се све што је
живо, а ако би се исто толико
приближило, изгорело би све што је
живо.

Ко је организовао производњу
биљака како би могле са лакоћом да
приме сировинске материје? Ко проводи
до њих ове сировинске материје ? Ко

преноси воду из мора, уздиже је, кондензује, тера је (у облацима), спушта је, сакупља и проводи до места на којим се налазе влакна биљног корења?

Ко је ставио биљку у службу и наредио јој да прави непроцењиве и јединствене материје (протеине, скроб, масти, витамине, соли) које одговарају за исхрану животиња и људи?

Узвишени Бог је казао:

„Ко је тај који ће да вас нахрани, ако Он (Бог) храну своју ускрати? - Али, они су упорни у ароганцији и у бежању од истине.“ (Кур'ан, 67:21)

Ко је изградио милијарде тих малих зелених фабрика које прекривају Земљу својом лепом зеленом бојом? Ко свакодневно ствара ове јединствене фабрике у свакој биљци која расте и у сваком листу који настаје? Ко је дао тој малој фабрици ту чудесну моћ да

претвара земљане соли, воду, угљендиоксид и сунчеву светлост у шећер?! Ко га, затим, претвара у одговарајуће материје за исхрану човека и животиња? Ко те произведене материје износи у та слатка хранљива складишта (плодове) како би се олакшало човеку да дође на најлакши начин до највеће количине хране?

Ко ти је створио уста и знао да се она налазе на почетку дигестивног система, којима је још додао лепе и видне зубе који секу, тргају и мељу? Ко је дао да су кости у телу прекривене месом, осим у устима где зуби морају бити откривени?! Ко је тај ко зна да су: сецкање, тргање, мљевање и размекшавање хране, неопходни за њено олакшано спуштање у једњак, па онда у желудац, па је, стога, створио покретљиве мишиће око зуба? Ко је тај ко је створио језик који вешто преврће и

преокреће? Ко је изградио те жлезде које у устима луче пљувачку која размекшава залогај хране и својом лепљивошћу спаја његове делове, вршећи тиме једну етапу пробаве? Ко је тај, о ви који сте разумом обдарени?

Узвишени Бог је казао:

„Зар му нисмо дали два ока и језик и усне две.“ (Кур'ан, 90:8-9)

Ко је створио та уста - почетак дигестивног система - са свим помагалима која се налазе у њима, на одговарајућем месту и са одговарајућим одликама? Ко је тај, о ви који памети имате?!

Хајде да мало застанемо код ресице која се налази у грлу, која одређује улазак ваздуха у душник, као и улазак хране у једњак. Да није створена ова ресица, десио би се недостатак, мањкавост у дигестивном систему као и

у респираторном, па би човек умро! Ко је могао да зна за једну такву неопходност, за тај истакнути вишак од мяса и крви (ресица) и ко је могао да је стави на то јединствено место у људском организму које одговара сврси своје функције? Ко је подучио човека, док је још био ембрион у мајчиној утроби, и упознао га с тим да ће ембрион да изађе из скученог простора материце на пространост и ширину овога света, да ће да једе и дише, да ће јело и ваздух да пролазе кроз једно место, и да је неопходно да се створи ресица која ће да распоређује проток хране и ваздуха? Својом милостивом моћи Бог је створио ресицу од крви и мяса сходно траженој одлици по својој конструкцији, обиму, тежини и постављању на тачно одређено место? Зар не видиш да се све то одвијало с одређеним предзнањем, руковођењем, мудрошћу и прецизним

предодређењем? Или се, пак, у твом уму налази недостатак као што је недостатак умова тврдокорних незналица, који су тврдили да се све то изненада десило и да је све то створено без знања или разумевања везаног за вршење ове значајне улоге! Да ли месо и крв, душник или једњак поседују мудрост и руководство? Или да није, можда, мајчина матрица власник те чудесне мудрости, савршене изградње и прецизног копирања? Да ли је матрица та која зна шта ће да се деси с ембрионом након што изађе из ње и да ли зна да ће ембриону да буде потребна ресица, па ју је створила у прочељу?! Да ли је исправно схватање и приписивање матрици моћ знања, размишљања и руковођења?

Узвишени Бог је казао:

„О човече, зашто да те обмањује то што је Господар твој племенит,

Који те створио - па учинио да си складан и да си усправан - и какав је хтео, лик ти дао?“ (Кур'ан, 82:6-8)

Једњак је покретљиво црево које лучи слуз, марљиво ради како би олакшао спуштање залогаја до одређеног места у желуцу, па ко је тај ко спаја ово црево (једњак) са желуцем? Зашто га не спаја с јетром која се налази поред желуца или са слепим цревом или једним од плућних крила? Зар та група веза не доказује да је створитељ тог црева стручан за оно што ствара? Ни у кожи, а ни у мишићима нема кружних кретања, нити се слуз непрестано лучи, а то све дешава се унутар једњака, јер он тим кружним кретањима, која су управљена према желуцу, и лучењима служи проводи хранљиви залогај с олакшањем и лакоћом. Да ли се све то насумице дешава? Или је једњак израђен мудрошћу и стручношћу како би

обављао одређене функције и да ли је једњак сам за себе одредио тај задатак? Да ли он има знање или стручност, мисао, одређење? Да ли он може да промени своју функцију како би могли да кажемо: "Он има слободу избора, да ради или да не ради?"

Желудац лучи ензим који раствара месо, па ко је могао да зна да ће у желудац долазити месо, па је створио у њему жлезде које луче тај ензим, док је човек још увек један мали комадић ембриона до којег долази течна, растопљена и проварена храна путем мајчине крви?

И поред тога желудац се састоји од меса. Стога, овај ензим представља опасну претњу за сами желудац. Ко је тај ко је стручан и упознат са специфичностима овог ензима који је изграђен; ко је тај који је створио препреку од слузавог омотача између

месног дела желуца и овог ензима, након што је упознат с тим да овај ензим не утиче на слузави омотач? Ко је тај ко је изградио ову чудесну предострожност? Да ли је желудац тај који овим савршено руководи? Да ли желудац може да размишља и решава проблеме, планира предострожности и да ли та слузава течност разуме своју улогу? Или она ради онако како јој је одредио њен Створитељ и није у стању ништа да промени нити замени? Или, да ли су то лакомисленост и пука случајност које одређују функције у било којем делу људског организма, које постављају све на своје одговарајуће место и које су успоставиле овај савршено прецизни поредак, као што су у то веровали неверници?

Погледај шта каже један од великана савремених научника проф. Криси Морисон, председник Академије

Наука у Њујорку и бивши члан Извршног одбора Националног већа за истраживања у САД-у који у својој књизи "Наука позива у веру", каже:

„Прво, ставимо у ову радионицу неколико врста хране као сирову, непрерађену материју (сировину), не обраћајући пажњу на саму радионицу нити размишљајући о томе како се дешава хемијски процес. Ми једемо месне одреске, купус, пшеницу, пржену рибу и уносимо их уз воду у било којој количини. Између свих ових помешаних ствари, желудац изабере оно од чега има користи, и то мељући на хемијске састојке сваку од ових врста хране, не водећи рачуна о отпаcima. Од оног што остане (прерађевина) изнова ће да изради нове протеине који ће да постану храна за различите ћелије. За то ће да се изаберу средства за варење као што су: вапно, сумпор, јод, гвожђе и све друге

материје које су неопходне, водећи рачуна о томе да се не изгубе суштински састојци, да постоји могућност изградње хормона, да буду присутне све органске потребе у одговарајућим мерама и да буду спремне за суочавање с било којом врстом неопходности. Желудац има залихе масноћа и других резервних материја, како би могао да се суочи с било којим хитним стањем као што је глад... Након што разложи ову храну и изнова припреми, желудац је непрестано шаље до сваке од милијарди ћелија чији је збир већи од свеукупног броја људи на Земљи. Ово снабдевање мора непрестано да се одвија до сваке појединачне ћелије и да буде снабдевање материјама које су потребне одређеној ћелији како би формирала кости, нокте, месо, косу, очи, зубе, зависно од тога за шта се та ћелија заузима.“

Ово је, дакле, хемијска лабораторија која производи више материја од било које друге лабораторије коју је изумео људски интелект. Ово је систем снабдевања који је величанственији од било којег другог система за пренос или расподелу, за који је икад знао овај свет и све у њему функционише на врхунски начин...

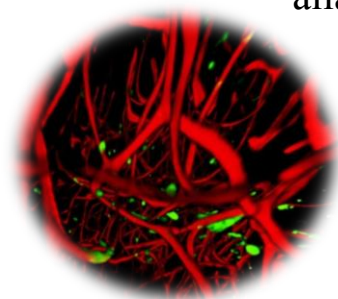
Чуда као што су ова не могу нигде да се нађу, нити икада могу да се десе док је год људског живота. Све ово одвија се у потпуном реду и овај ред је потпуно супротан случајности. Зар све то није дело Створитеља?

Црева прихватају храну из желуца, а неки делови су упола сварени, као беланчевине (протеини), чије варење је почело у желуцу и није довршено. Стога слепо црево лучи јединствену хемијску материју на Земљи којом се довршава варење беланчевина и њихово

претварање у аминокиселине. Ко је могао да зна да ће до црева која се сада стварају у тминама материца, у будућности да стигне храна која је упола сварена, као што су беланчевине и скроб, како би могло да се успостави међусобно потпомагање између слепог црева и ових црева да би се употпунило варење ових дефицитних материја путем хемијске лучевине (ензима) који је јединствен и ради на употпуњењу варења?

Да ли ће разуман човек да поверује када му се каже да је та одговарајућа припрема, која се десила у тминама материца, била без познавања или знања о томе да ће храна да дође до желуца? Да ли црева схватају какву важну улогу имају у низу савршеног механизма које је испланирано за проток одговарајуће хране до сваке ћелије у твом телу?

Крв прима храну из зидова црева након што је варење завршено након доласка хране до јетре. Крв не узима храну из зидова желуца, иако су, такође, крвни судови распрострањени по њеним зидовима. Да ли то крв зна да варење још увек није завршено и да мора да чека употпуњење варења које ће да се деси у цревима? А шта би се десило када би се одужило да крв чека на употпуњење варења све док храна не изађе на анални отвор, а да крв није узела храну? Да ли је крв та која је знала за тачно место апсорпције па је на то место и поставила апарате за апсорпцију?

Чудно! Да ли крв може да размишља и управља? Да ли крви може да се припише разум и схватање?

Описивање крви или њене природе или описивање било којег

другог дела људског организма или његове карактеристике неком од ових карактеристика, нимало се не разликује од описивања глувих кипова да имају моћ разумевања, схватања и слободне воље. Ништа од овога не поседује моћ мењања, нити замене.

Ти крвни судови чине најкрупнију и најзамршенију мрежу на свету. Ко ли их је испружио до сваке тачке на телу? Ко их је повезао с пумпном станицом која марљиво ради (срце) и с њеним огранцима, а да није заборављена ниједна тачка на телу? Да ли је пружање те крвне мреже до свих делова људског организма било свесно и с разумевањем или је то било насумице и случајно?! Да ли би поверовао када би видео слику крвне мреже и када би ти било речено: Ове повезане линије су се, заиста, међусобно повезале у слику путем хемијских реакција које су се одвијале

између боја и листа слике или је случајно постављена свака црта на њено место? Постављање водоводне мреже у неком селу захтева инжењере и техничаре. Ко је онда тај ко је поставио ову огромну мрежу која достиже до сваке тачке твога организма док си ти био ембрион у тминама материце? Да ли је то савршено досезање направила крв или месо у мишићу срца? Да ли крв или месо имају моћ разумевања или схватања? Или је све то дошло случајно? Да ли крв схвата своју улогу и све оно што обавља? Да ли зна зашто је срце избацује како би кружила и долазила до сваке тачке у телу? Зашто кружи и пролази кроз плућа и узима из њих кисеоник, а оставља угљендиоксид? Зашто пролази кроз слезину и узима из ње инсулин, који служи за разградњу шећера у телу? Крв пролази и кроз ендокрине (хормоналне) жлезде где

прихвата њихове прецизне излучевине. Она пролази и кроз црева где узима храну и пролази до бубрега којем предаје урин. Крв пролази и кроз знојне жлезде којима предаје зној како би се расхлађивало тело приликом повишене температуре. Укратко, крв пролази кроз сваки део људског организма и предаје му оно што му је потребно, а узима оно што је неопходно да се проследи из тог дела до других места у организму. Ко је учинио да ова крвна течност обавља дужност марљивог разносача поште? Ко му је одредио адресе? Ко је њоме спојио телесне органе и делове тела, надахнуо их знањем да је она повереник за излучевине и да је она управник који ће да обави своју функцију? Ко је одредио живот крви која је у стању да обавља свој посао? Ко јој је подарио непрестану покретачку снагу? Ко је одредио срце у његовој крајњој савршености да покреће

ту крв? Да ли срце зна какву важну улогу има? Да ли оно може да промени своју функцију? Онда, ко је тај ко га покреће?!

Сваки орган и сваки део људског организма врши своју функцију и није у стању да обавља било шта друго, зато што је створен да буде подложен својој функцији која му је додељена и он није ништа друго до орган који нема слободне воље, нема ни слободе, нити воље, нити избора. Ко је тај ко је одредио кретање ових органа, ко је тај ко је одредио њихове функције и успоставио ред међу њиховим деловањима? Ко је тај ко је ускладио и успоставио међу њима савршено, прецизно и узвишено устројство?

Узвишени Бог каже:

„Проклет нека је човек! Колико је он само незахвалан! Од чега га Он

ствара? Од капи семена га створи, и за оно што је добро за њега припреми, и прави пут му доступним учини, затим му живот одузме и учини да буде сахрањен, и после ће га, када Он буде хтео, оживити. Уистину! Он још није испунио оно и то му је Он наредио! Нека човек погледа у храну своју: Ми обилну кишу спуштамо, затим земљу пукотинама расецамо и чинимо да из ње жито израста, и грожђе и поврће, и маслине и палме, и баште густе, и воће и пића на уживање вама и стоци вашој.“ (Кур'ан, 80:17-32)

Лимфни систем својим чворовима и цевчицама проводи различите материје од ћелије до крвних влакана и од крвних влакана до ћелија, па зашто је лимфа бесплатно у служби ћелија, а да директно не прихвати било коју накнаду од ћелија? Да ли је лимфна течност својевољно ставила саму себе у служби

ћелија како би до њих носила храну, а односила остатке и отпатке? Ко је надахнуо ћелију и подучио је да лимфна течност застаје на вратима и да јој не предстоји ништа друго осим да отвори врата како би примила састојке и одстранила сувишне и штетне материје. Ко ју је подучио да треба да одстрани сувишне и штетне материје и унесе састојке?!

Да ли је та растућа, живахна и покретљива ћелија одлучила да обавља оно што је пред њом постављено као што је: изградња и непрестани рад, одупирање болестима након што је склопила неопозиви споразум са свима који учествују у припреми њене специфичне хране? Сваки овај значајни део обавља свој посао, па, стога, нема потребе за обуставом рада или за штрајком.

Заиста су семенке, плодна земља, мора, ветрови, облаци, сунчева топлота, реке, језера, подземне воде, корење биљака, зелене фабрике, светлост која долази од Сунца, смена ноћи и дана, угљендиоксид, плућа животиња, отвори на лишћу, складишта хране (плодови), зуби, језик, жлезде које луче пљувачку, ресица, једњак заједно са својим кружним кретањем и излучивањем слуги, желудац са својим ензимима и који је постављен слузавим омотачем, црева са својим длачицама, ензими у слепом цреву, крв и крвне жиле (вене и аорте), срце, лимфни систем са својим чворовима и цевчицама: све ово је одлучило да опстане под одговарајућим условима, свако од њих за шта је специјализовано при припремању хране за ћелије. Или, пак, ова створења само обављају посао који им је предодређен. Створитељ, Свемоћни, Свезнајући, Онај

Који је о свему обавештен, Он је Тај Који је створио људске ћелије којима је неопходна храна. Он је Тај Који је створио за њих храну и Који је успоставио свој поредак и одредио његове узроке. Ко је онда Створитељ? Онај Који опскрбу даје? Ко је Свезнајући? Онај Који је о свему обавештен? Ко би то могао да буде осим Бога?

Зар ова очигледна збивања и догађаји који се свакодневно дешавају пред нашим очима, не сведоче о томе да постоји Створитељ Који их изводи?

Зар сва ова савршена руковођења не сведоче да је то дело Мудрога, Онога Који има неограничену вољу?

Зар ова милостива устројства живота живих бића не сведоче да је то дело Милостивог?

Зар ове спремне снаге за руковођење опскрбом живих бића на Земљи не сведоче да је све то одређење Издржаватеља, Онога Који опскрбу даје?

Зар ово потпомагање и склад који влада међу свим створењима, која непрестано учествују у припреми и допремању хране до сваке живе ћелије, не сведочи да је то дело Милостивога, Величанственога, Онога Који опскрбу даје, Онога Који добро познаје све што је створио? Зар ово не сведочи да је Он створитељ Сунца, плодне земље, влакана на корењу, да је Он Тај Који замењује дан и ноћ, да је Он створитељ мора, ветрова, облака, киша и река? Зар не сведочи да је Он створитељ лишћа и зелених фабрика и да је створитељ тих гладних стомака, заправо, створитељ хране и створитељ дигестивног система, кружног система и крвотока лимфног система, система екскреције, нервног

система? Зар не сведочи да је то један Створитељ и један Господар Који има власт у Својим рукама?

Да... Да... Све наведено сведочи, као што муслиман сведочи јасним и искреним сведочењем да су сва до сад наведена дела, догађаји, механизми и снаге - дело Мудрог, Свезнајућег, Онога Који је о свему обавештен Милостивог, Моћног, Онога Који опскрбу даје, Једног, Јединог, Узвишеног, Онога Који опскрбу даје, слављен нека је Он. Овако створења говоре нашим умовима о своме Створитељу и сведоче као што муслиман сведочи да је Аллах истински Бог и да нема другог бога осим Њега.

Узвишени Бог је казао:

„Зар су они без Створитеља створени или су они сами себе створили?! Зар су они небеса и Земљу створили?! Не, него они неће да

верују. Зар је код њих благо Господара твога, или, зар они владају?!“ (Кур'ан, 52:35-37)

Закључак

Тело има потребу за непрестаним дотоком хранљивих материја и одстрањивањем остатака и отпадака, како би могло да се развија, покреће и одупире болестима.

Три загонетке у вези са исхраном телесних ћелија јесу:

1. умножавање специфичних, хранљивих материја чија већина не може самостално да се нађе на земљи;
2. изградња довољне количине хранљивих материја која је неопходна свакој живој ћелији на земљи;

3. допремање хране до сваке ћелије, без обзира у којем делу тела се она налазила.

Биљке производе ове материје у облику сировинских материја, а дигестивни систем претвара их у тражене материје. Биљке изграђују хранљиве сировинске материје из сировинских материја које су на Земљи доступне у огромним количинама откако је она створена, као што су: плодна земља, вода, сунчева светлост, или се свакодневно изграђују у довољним количинама, као што су: семенке, стабљике биљака, угљендиоксид и зелене фабрике.

Зацртани су савршени путеви за допремање земљиних сировинских материја до зелених фабрика унутар биљака, као што су одређени делови биљке за ускладиштење хранљивих материја и њихово сакупљање на

најмањем могућем простору, а то су ти укусни плодови.

Онај Који опскрбу даје створио је за човека, док је још био у мајчиној утроби, савршене апарате који се међусобно потпомажу при допремању хранљивих материја, након њихове прераде у одговарајуће материје, до сваке ћелије у телу.

Дигестивни систем састоји се од зуба, пљувачке, мишића за жвакање, језика који преврће и окреће, грла, ресице, једњака који се кружно креће и који лучи слуз, желуца у којем се налазе сокови за варење (ензими), црева која су спојена са слепим цревом у којима се налази екстракт за варење и длачице које апсорбују храну.

Крв долази до црева у којима се налази пробављена храна, тј. одговарајуће материје за исхрану ћелија,

па је крв носи и кружи са њом поред сваке ћелије, где путем лимфне течности, хранљиве материје кроз крвна влакна допрема до ћелија. Лимфна течност предаје остатке и отпатке, које је примила од ћелија, кроз крвна влакна како би се кружењем крви сви остаци допремили до апарата који су припремљени за њихово одстрањивање из тела.

Нервни систем учествује у уређењу свих ових операција у људском организму.

Ако размислиш о претходним операцијама које су се одигравале како би се спровела исхрана живе ћелије, ако размислиш о створењима која су подложна за извршавање ове обавезе изградње одговарајуће хране и за њено осигурање у огромним количинама као и за њено допремање до сваке ћелије; исто тако ако посматраш ове лепо усклађене,

повезане и наизменичне кораке који се свакодневно дешавају један иза другог, како би храна дошла тамо где је потребно - твој ум би спознао и дошао би до логичног закључка. Тај закључак је да је Узвишени Бог Створитељ ових савршених и прецизних радњи, Онај Који је та стварања учинио подложним како би се храна припремила, умножила и допремила. То је Онај Који је створио те лепо усклађене, повезане, наизменичне кораке који се свакодневно дешавају. Нема сумње да је то Свезнајући Створитељ, Мудри, Универзални, Онај Који има неограничену вољу, Онај Који опскрбу даје, Милостиви, Онај Који је о свему обавештен, Онај Који све Својим знањем обухвата, Свемогући, Свезнајући, Један, Једини.

Ако размислиш о сваком створењу које посматраш или о било којем

такорећи идолу, као што су: кипови, природа, случајност, хемијска реакција, нећеш моћи да нађеш никога ко би могао да се опише својствима: свезнања, свеопште воље, свеопште мудрости, давањем опскрбе, свеопште милости, свеопште способности, обавештености о свему, свемоћи, свеопште једноће. Твој разум ће да закључи да ништа од ових слабих и немоћних створења нити глупих кипова нема ту моћ савршеног управљања, нити моћ узвишеног стварања. Све ово што посматраш сведочи да је њихов Створитељ неко други мимо ових створења, а то је Бог, Милостиви, Самилосни, Свезнајући, Онај Који је о свему обавештен, Свемогући, Онај Који опскрбу даје, нема другог истинског божанства осим Њега. Он је Бог Који је слао посланике. Он је Тај Који умове упућује на прави пут Својим доказима којим пуне видике.

